

Kalibův zločin.

Obraz z podhoří. — Napsal: K. V. RAIS.

"Domů — proč říkáte domů, teď máte tady doma!" odpověděl. "Ale vy se taky, zefáčku, staráte, abysme tady měly doma, vždyť to jedna i druhá musíme stále čítit, že tady doma nejsme!" ryla panimáma.

"Poslouchejte, panimámo, ještě jsem vám zlého slova neřekl a vy pořád a pořád něco vyhledáváte!" mrzel se.

"Jen zas na mne spusťte, pořád máte tu panimámu na jazyku, pořád vám něco dobře nedělá. Naposledy mi budete zakazovat, že nesmím domů? Kdo to, lidičky zlatí, jaktéhov šlyšel, chei domů pro peníze za vejmenek a ještě mu to není vhod!"

"A mně by taky nechtěl pustit! Za všechno — že se mu z doma nemu! Povídala jsem — jiná by pořád sháněla a běhala, ale kdež pak, tomu on nerozumí. Už jsem si kolikrát myslila, že si měl vzít radši tu Líkačku," spustila také Karla.

"Holka, tohle mi neříkej!" řekl prudce a počal chodit po světnici. Bylo mu k zadnukání žalno.

"Je to pravda, nemáš se mnou uznání, dokud jsi k nám chodil, mluvil jsi jinak."

Vojta nevěděl honem z místa. — Sám si nejdoudu myslival: když jsem tam chodil, bývala jiná — a teď mu skoro totéž zavýčítala ona.

"Nemusíte jezdit, všechno mi neuznáte být jedno!" řekl mírně.

"Prosím tě, už s tím přestaň. Až zase budem pořád doma, bude tě samotného mrzet, že jsi kázal!"

Poznával, že musel by spustit prudce — a toho, co by snad potom přišlo, se bál — proto již mlčel.

V neděli ještě za tmy vystrojila se Karla jako tehdy k muzice u představených; také panimáma oblékla, co měla nejlepšího.

Když zvonky Smržova koně před stavením zaklínaly, povídala panimáma:

"Tak už si nestejskejte, nevidáno, snad bez ní den vydržíte!"

"Kadla, nejezdí!" řekl vrše.

"Vidíte ho, pořád vede jenom svou!" směla se a pleskala mu do širokých zad.

Když viděl, že odchází ke dveřím, povídala trpce: "Pánbůh vám to odpustí!"

"I toť víš, že odpustí, vždyť ne zlého nedělá," směla se Karla. — "Tak s Pánembohem!"

Vojta nepovstával a z chalupy nevyšel. Seděl u stolu a vlasatou hlavou opíral o pěsti.

Vonka zvonky zacinčaly, kůň frkl a sáně zaskřípely.

Položil hlavu na dlaně a tupě zahleděl se do okna, za nímž bylo ještě úplně šero.

Proč jela, proč jela! znělo mu hlavou. Je pravda, je proti němu mladá, ale což jí někdo utíká? V tom napadlo mu zase, jak se k němu měla, když chodil do Vidovic, jak jej tenkrát hned na poprvé škrtla, jak přišel domů spolu bez sebe... I potom jej ráda viděla, dováděla, směla se — Co byli evoji, nebyla taková ani jedenkrát. Tenkrát sama říkala, že není starý, sama že už není dítěce zřetěštěná, po žádných radovánkách že netouží. Inu, pravda, umělo těch radováněk ještě neměla, ale jaké šánky na její? Dělal jí, co jí viděl na očích, kupoval, až mu bývalo úzko.

Proč, proč jen je taková? Panimáma, panimáma to dělá, to je taková šánělka šplechtavá, pořád má nějaké starosti, ryje do hlí a vysmívá se.

Zda se dělou časů změní, zda Karla přece lépe uvynke? Zda bude srdečnější a upřímnější?

Když mu hlavou kmitla myšlenka, že přece dnes jely, srdce tíšelo se znova se rozbouřilo.

Dopoledne bídně mu ubíhalo. — Přecházel po světnici, sedal u stolu, zíral oknem na náves, po které chodili lidé do kostela i z kostela; ven vyšel jenom do chléva a do stodoly pro krmino. Nebyl sváj.

Teprve dopoledne začal k tatínkovi do výminku. Když docházel, byl by se s chutí zas vrátil, spatřil tam sestru Nedomlelku. Nic si spolu neudělali, ale Vojtovi bylo dnes úzko a stydno, že doma o samotě. Připadalo mu, že každý ví, jak jej to mrzelo, jak prosil, aby nejezdil a že neposlechly.

"I hele, hele, Vojtišček, to je dost

že se přece ukážeš," vítala ho sestra, sotva že dveři pootevřel.

Tatínek také kýval na přivítanou a usmíval se.

"Co pak — snad nejsi doma sám?" ptala se úlisně, sotva čepičku odhodil a u kamen se posadil.

"Sám —" odpověděl suše.

"Ale bodejť, bodejť, vždyť povídala Hloučková, že povídala Smrž, že s vámi pojedou do Vidovic k muzice," hovořila Nána.

"K muzice že povídala?" — vzkřikl Vojta a povstav šel blíž ke stolu.

"Povídala," odpověděla udiveně. "ještě jsem si myslila, jak jsi do těch muzik se dal tak najednou!" a usmála se.

Vojta předešl výminkem sedl zase u kamen.

"Nejeli k muzice, ale k vůli vejmenku. Konopáč teď mléka nedává, musí je tedy zaplatit," sděloval pak dutým hlasem.

Nedomlelka se usmála a pohodila hlavou.

"A že jela, taky Kadla?" podotkl starý.

"Taky jsem se zlobil, ale chce se přý zas jednou podívat domů."

Ve světnici bylo pak ticho; výminkář hleděl k zemi. Nedomlelka zamračená ke dveřím. Vojta tupě patřil k oknu.

"Víš, když ty jsi, milý Vojto, brozný blázen," začala zase Nedomlelka.

Vojta snad ani neslyšel.

"Když to člověk vidí, plakal by nad touhle naší chlupou a nad tebou."

"Ne, ne, není tak zle," kárával podotkl otec.

"Vy to taky, tatínku, nevidíte, protože nechte vidět, ale já slyším a vidím, co se děje. Vojta je jenom dřív a nic jiného, a ty dva vědí, jak na něj. Vždyť dělá je, dva větší paní než druhá, sedí to pořád jako hraběnky a strojí jako na faře," vykládala Nána.

"Mlé, Náno, a nehubuj, pořád něco máš, já ti taky dámu pokoj," pravil Vojta podrážděn.

"I to třeba jsi se zlobil, říknu pravdu, právě proto jsi říknu, — vždyť vidím, jak tě mají na nitce a dělají s tebou, co chtějí. Nedělají nic, stará jenom šání a klepe, mladá sedí jako kvočna, jedí sáně buchty, dolky a placky, a tenhle blázen jim nosí ještě rozolky. Povídala představená, jak si je předchází, každou chvíli že jim ošou lahvičku. Za šaty vyhazují zvonu desítky — jako bys už neměl rozum, strojíš si ji, jakoby se na ni zhlížel!"

Vojta mlčel.

"Všechť jsi dal té staré do moči — no počkej, počkej, ta není od věrořička!"

"Mlé už, nebo pájda zas!" hučel se Vojta.

"Jen se hned nehubej," vonil se do řeči otec. "víš, že já na řeči nedám, ale bude dobře, když dáš trochu lépe pozor na všechno. Je pravda, Kadla je tvá žena, ale na nás přece taky nadobro nezapomeň!"

Vojta neodpověděl, ale byl rozmrzen a pln lítosti; nebyl si vědom, že by někomu ze svých byl nějak ublížil.

"Bodejť, bodejť, a Smržovi taky věří jako desateru," dále kázala Nána, "u nás ještě nebyli, ale tam běhají každou chvíli."

"Nehubuj, vždyť jsi k nám taky nevkročila; na vejmenku sedíš pořád, ale k nám jakoby ještě bylo deset mil!" Vojta mrzutě odvětil.

"To ono je to páli, panimámo nezapírej, že tohle máš od panimámy! Po celé vesnici roztrubuje, jaké si odtud nosím klíny. Inu, toť víme, že by nejraději sehlamstala všechno — a je cizí, my přece jsme tatínkovi."

"A teď už dost hádek," ku podivu rázně a ostře promluvil tatík. "jsem rád, že jste sem přišli a budete se mi tu přít! Kde se ve vás tohle vzalo?"

"I vždyť já to, tatínku, zle nemyslím, ale vím, co se člověk na groš nadře, a Vojta je přece náš," řekla srdečněji.

"No, však proto," kývl tatík. "Potom bylo na chvíli ticho, až zase Vojta se ozval:"

"Co pak Kukulka dělá?"

"I nevím, proč nejde, nic neříká, ale nebyl tu už kolik dní, že

by taky dal na nějaké řeči, ani nevěřím."

"Prosím vás, kdo pak ví, co stará sklepalá, páli ji každý, kdo sem do stavení vejde," pravila Nána jdouce ke dveřím.

"Co pak že utíkáš?" ptal se starý.

"I musím zase k nám, nemůžu ani na chvíli z domu, buďte tu s Pánembohem!" odpověděla a odešla.

Vojta pak po chvíli přecházel domů a zase vracel se do výminku. Byl všecek nepokojný, kolem srdce měl stálý mravivý neklid. Zastavil se i na zahrádce, zašel až na zář k plotu, za nímž rozkládaly se náhle se rozemslá a plesknoucí jej přes záda pravila veselá:

"Jdi, blázne, já myslím, bůh ví co se stalo."

"Nesměj se a pověz —"

"Ne, co vy, zefáčku, spletete dohromady!" vysmívala se Boučková udiveně.

"Tak vidíte, jaká hloupost ho napadne," pořád směla se Karla.

"Nebyl —" vydechl z hluboka a sednul ke stolu opřel hlavu.

Karla stranou zavržila na něho očima a rty měla zafaty.

"Jak povídám, pořád jako o svatbě," směla se Boučková.

Karla byla v malé chvíli v posteli a panimáma také byla přichystána; na jello již nemyslíla.

"Jděte si lehnout a neburcujte," řekla mrzutě a zahýbala Vojtovým ramenem.

Když se odstrojoval, zhasla.

Vojta ulehl, ale dlouho ještě se převaloval.

Až k neděli spustila panimáma úlisně: "Poslouchejte, Vojtišku, pojďte se mnou do Paky k notárovi, mně se zdá, že se budu muset s Konopáčem soudit; to byste neřekl, jaký je to rejpal, věřilo-li pak že mi za všechno mléko dával polovičku?"

Vojta poslouchal na půl ucha a jenom hlavu rozkýval.

"Polovičku? A kázal vám, že celou částku zaplatit nemůžete, že by přišel k náramné škodě, protože mu prý mléko zůstane. Víte, taky jsem tam hospodářka, ale jen kdybych ho byla měla, všechno by se bylo odhlo dobře, ale to máte pali!"

"Berte si teda mléko, můžete prodávat tady," ledabylo podotkl.

"Vy jste taky zlatý rádec! Mám tam snad každé dva dni běhat?"

"Inu, pro mléko je skoro daleko," usmál se, až jí oči zajiskřily líněm. Pokračování.

Letní nemoce, cholera morbus, cholera, křeče, průjem, osklivost od žaludku, dávné a jiné střevní nesnáze jsou rychle odstraněny, použije-li se Severova Léku proti choleře a průjmu. Jest to ten nejlepší a nejúčinnější lék v takových případech. Pro děti i dospělé. Neškodný. — Cena 25c a 50c. Ve všech lékárnách. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Dr. F. H. Kučera český lékař a ranhojč

VE VERDIGRE, NEB.

V každé době a do okolí jede na ra volání. 394

Farmerský telefon v úřadovně. Jest hotov posloužit krajanům!

Padoucnice (FITS.EPILEPSY.)

VYLÉČENA!

Mohu přísežně před každým soudem dokázat, že Dr. Grant vyléčil mého syna z padoucnice. FRANK ADAM, Cadott, Wis. Jedna láhev na zkušku zdarma. Udejte věk, pošlete poštovní známku a pište česky. 26-12

Dr. F. E. GRANT, Z. Ridge Bldg., Kansas City, Mo.

Výtečné uzenářské zboží

pražského mistra uzenářského BOH. HÁKA Z CHICAGA na skladě chová C. F. Heřmánek, grocerista, 1210 William ulice.

Čerstvé uzenky, dobročinky, cervoláty, pražské salámy, talíány, krakovské salámy, šunky vařené, šunky syrové, jazykové wurst, press wurst, pařížský salám, telecí salám, špek paprikový, mortadella, suché česnekové vutty, špek a p. stál. na skladě. Kdo chceš si pochutnat na uzenkách a pod. dle českého způsobu dělání, zajdi si k C. F. Heřmánkovi. 371

"Toť víte, že jsme se tam po-

dívaly, co pak by lidé řekli? Nebyly jsme doma takovou dobu a kde pak máme se známými promluvit." vážně rozkládala stará.

"O, já to věděla — dostaly jste vzkaz, víte, proto jste honem jely!" křičel a chytil Karlu za rameno.

"Blázníš?" promluvila a pohledla na něho opovržlivě.

"Nebylo by divu! Vid, že ti vzkázal, že tam bude!" a svíral jí křečovité.

"Pust mne a nehublákej!"

"Ten voják Raehota — však ty rozumíš — vid, že tam byl!"

Karla všecka zahřola a vyjevěným očima pohledla na Vojtu; ale náhle se rozemslá a plesknoucí jej přes záda pravila veselá:

"Jdi, blázne, já myslím, bůh ví co se stalo."

"Nesměj se a pověz —"

"Ne, co vy, zefáčku, spletete dohromady!" vysmívala se Boučková udiveně.

"Tak vidíte, jaká hloupost ho napadne," pořád směla se Karla.

"Nebyl —" vydechl z hluboka a sednul ke stolu opřel hlavu.

Karla stranou zavržila na něho očima a rty měla zafaty.

"Jak povídám, pořád jako o svatbě," směla se Boučková.

Karla byla v malé chvíli v posteli a panimáma také byla přichystána; na jello již nemyslíla.

"Jděte si lehnout a neburcujte," řekla mrzutě a zahýbala Vojtovým ramenem.

Když se odstrojoval, zhasla.

Vojta ulehl, ale dlouho ještě se převaloval.

Až k neděli spustila panimáma úlisně: "Poslouchejte, Vojtišku, pojďte se mnou do Paky k notárovi, mně se zdá, že se budu muset s Konopáčem soudit; to byste neřekl, jaký je to rejpal, věřilo-li pak že mi za všechno mléko dával polovičku?"

Vojta poslouchal na půl ucha a jenom hlavu rozkýval.

"Polovičku? A kázal vám, že celou částku zaplatit nemůžete, že by přišel k náramné škodě, protože mu prý mléko zůstane. Víte, taky jsem tam hospodářka, ale jen kdybych ho byla měla, všechno by se bylo odhlo dobře, ale to máte pali!"

"Berte si teda mléko, můžete prodávat tady," ledabylo podotkl.

"Vy jste taky zlatý rádec! Mám tam snad každé dva dni běhat?"

"Inu, pro mléko je skoro daleko," usmál se, až jí oči zajiskřily líněm. Pokračování.

Jak spolehlivý pohon uspoří práci.

O VŠEM, že vy, jako jiní far- meři, chcete šetřit svým časem.

Pomyslete si, jak mnoho místa a síly bylo by vám pomohlo — uspořilo by vám čas i práci — kdybyste měli příhraní pohon přizpůsobený k okamžité potřebě v každé minutě.

Pomyslete si, jak mnoho téžke práce uspořilo by vám to v řasání píle, při řasání dřeva, postě a sloupů — při pohánění odstřeďovače smetany a másnice — při řízení plty, nebo strojovny.

I. H. C. gasolinový pohon jest síla, která jest vždy pohotová při zá- ce. Není třeba, aby byl stále na jednom místě, jako ventrnik, a na zá- kladě tom mohl konati jen jeden druh práce.

Pohony jsou zhotoveny dle různých vzorů — jsou přenosné stroje, které snadno a bez velké práce lze přestěhovat, kolektiv práce má být konána. Dále jsou nehybné pohony, kolná i vodovaná, v množství od 1 do 25 konských sil, vudchem, a nebo vodou chlazené, anebo gasolinové parostroje o 12, 15 a 20 kon- ských silách. Mimo toho jsou různé žezel, šrotovně i šerpaci plty, a z nich můžete si vybrati.

Tyto pohony jsou jednoduše sasta- veny, takže každý brzo a snadno jim porozumí.

Jsou silné a trvanlivé — sestave- né s ohledem na úplnou jistotu, a ve skutečnosti mají větší pevnost, než je obyčejná od nich požadována. Ne- jsou nemotorné, ani příliš těžké.

Všechny části jsou přístupné, vel- ké množství mohou být vyřazeny a op- ět znova sestaveny. Každý stroj vyvine více síly, nežli udává odhad — obřížte tudíž více síly, než za kolik jste pítali.

Jsou naprosto spolehlivé — nena- leznete v nich ani jedinou slabou, nebo bezúčinnou součástku. Jsou neobyčejně úsporné v spotřebě palí- va — spotřebují méně než 1 pint gasolinu na jednu konškovou sílu za hodinu. Tím se rozumí, že pohon o dvou konškových silách vyvine apli- kací 2. konškovou sílu po 5 hodin při spotřebě pouhého gallonu gasolinu.

Nebylo by pro vás moudrým skut- kem vyšetřiti a naučiti se, jak I. H. C. pohony stroj uspoří vám čas a usnadní práci na vaší farmě?

Lokální naši agenti zkaší vás na- šimi katalogy. Navštivte je za pře- lem dalších podrobností, anebo pi- ťte na naši úřadovnu.

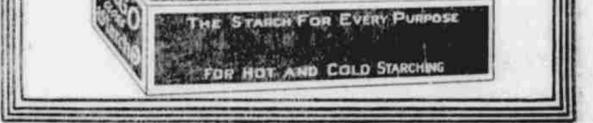
INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA (Incorporated) Chicago, U. S. A.

ARGO Gloss Starch

OTEVŘENÝ skrob sbírá prach a sme- ti pod pultem groceristy a náslekm toho prádlo je šedé-bílé nebo žluté. ARGO je přesný skrob pro každou prádelní otrebu — ku teplému i studenému skrobení.

Kupte si čistý ARGO běliček, 5c.

Výborná vina kalifornská a; importova- ná. vody minerální, brandy a všeho druhu li- hoviny zasílají se do všech částí Spoj. Států.

Pište si o cennik!

Jos. Bernard, 620 Blue Island Avenue, CHICAGO, ILLINOIS.